

Betænkning

over

forslag til lov om ændring i lov nr. 123 af 15. april 1930 om aktieselskaber.

(Afgivet af folketingets udvalg den 21. maj 1952).

Udvalget har afholdt 7 møder og har haft 3 samråd med ministeren for handel, industri og søfart. *Udvalget* er enigt om at indstille lovforslaget til *vedtagelse* i den nedenfor angivne affattelse, som handelsministeren har kunnet tiltræde.

Der er indenfor udvalget enighed om, at udlån af et aktieselskabs midler til aktionærer eller til medlemmer af selskabets bestyrelse eller direktion kan give anledning til misbrug til skade for selskabets kreditorer og de andre aktionærer. Denne fare for misbrug må anses for i særlig grad at være tilstede i selskaber, hvis aktier ikke er genstand for offentlig kursnotering. Der er i udvalget enighed om, at der for bankaktieselskaber og for forsikringsaktieselskaber gør sig særlige forhold gældende, og at sådanne aktieselskaber derfor bør holdes udenfor en lovgivning til begrænsning af adgangen til at yde lån til aktionærer eller medlemmer af selskabernes bestyrelser og direktioner. Der er endvidere indenfor udvalget enighed om, at en eventuel lovgivning, der begrænser adgangen til ydelse af lån, ikke bør gælde mellemværender mellem

moder- og datterselskaber og søsterselskaber: Endelig er der enighed om, at i de tilfælde, hvor lån ydes til aktionærer eller medlemmer af bestyrelsen eller direktionen, bør sådanne lån fremgå af selskabets årsregnskab til oplysning for de andre aktionærer og for selskabets kreditorer.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser i den nu foreslåede affattelse skal udvalget knytte følgende bemærkninger:

ad § 45 a.

Udenfor bestemmelserne falder, foruden de i § 45 c nævnte aktieselskaber, alle selskaber, hvis aktier er genstand for offentlig kursnotering. Det bemærkes herved, at også den ekstraordinære notering for Københavns fondsbørs („torsdagsnoteringen“) er en offentlig notering, jfr. §§ 38 og 39 i vedtægten for Københavns fondsbørs.

Bestemmelserne omfatter kun egentlige *lån* og således f. eks. ikke skyldforhold som følge af kreditgivning i almindelige forretningsmellemværender.

Bestemmelsen i paragraffens stk. 1 gælder kun transaktioner efter lovens ikraft-